

Kažkokia nedidelė, Lietuvoje užauganti vos iki 20 cm ilgio ir 150 g svorio žuvytė, turinti maskuojančią pilkšvai žalsvą spalvą ir apsisauganti nuo plėšrūnų aštriais dygiais, pasirodo, gali daryti didžiulę įtaką vandens telkinių gyvūnijai. Galvoje turi jutiminius membraninius kanalus, gerai mato tamsoje ir su šonine linija jaučia nuo 50 iki 150 Hz dažnį. Taip ji aptinka įvairias vabzdžių lervas, smulkius vėžiagyvius, žuvų ikrus, ar ką tik išsiritusį žuvų mailių, net visiškai drumstame vandenyje. Gausiai gleivėtas kūnas patikimai apsaugo nuo parazitų ir ligų. O ypatingai rajūs jaunikliai, per pirmus gyvenimo metus, auga žymiai greičiau negu kiti bendraamžiai. Priklausomai nuo vandens telkinio mitybinės bazės ir vandens temperatūros po 2-3 metų ši žuvis gali užaugti iki 12 cm dydžio. Subręsta antrais gyvenimo metais, neršia gegužės-birželio mėnesiais porcijomis. Patelės, priklausomai nuo amžiaus, gali išneršti nuo 10 000 iki 150 000 tūkst, kiaušinėlių.

Net sunku patikėti, kad šių duomenų autorius yra paprasčiausias, mums gerai iš vaikystės laikų pažįstamas, pūgžlys. Tačiau tai dar ne viskas! Pūgžliai išgyvena iki 12 promilių sūrumo vandenyje, o jų kiaušinėliai išsirita net prie 10,5 pH...va čia tai jau rekordas. Nors gyvenimui renkasi 7,0 -7,5 pH ir 8-10 dH vandens kietumą.

Augantys jaunikliai savo agresyvumu pranoksta ešerių jauniklius ir sudaro jiems didelę konkurenciją. Todėl vandens telkiniuose, kur gausu pūgžlių santykinai sumažėja ne tik ešerių bet ir starkių populiacija. Ne veltui tarybiniais laikais Kuršių mariose buvo statomi pūgžliniai tinklai. Manoma, kad su jais buvo pagaunama net iki 100 t pūgžlių per metus.

Tačiau nėra taip jau lengva tiems pūgžliams gyventi. Tie patys užaugę ešeriai ir storkiai juos iš meilės ryja. Ne ką mažiau juos ir unguriai dievina, na, o garniai - kaip lietuviai bulves - po pusę kilogramo per naktį sulesa. Beje ir gyvenimėlis jų trumpas: patinėliai 7 m., o patelės 11 metelių vos sulaukia.

[Po Muziejaus Burėmis](#)